

DOSSIER JURISPRUDENTIE ZORGPLICHT

Rechtbank Zeeland-West-Brabant,
21 juni 2023
Nr. ECLI:NL:RBZWB:2023:4284

De adviseur moet waarschuwen als de dekking van een verzekering wijzigt

Goede onderlinge communicatie is zowel voor de adviseur als diens klanten van groot belang. Op die manier kan namelijk een voor de klant juiste verzekeringsdekking tot stand komen en in stand blijven. Door bij zijn klanten te informeren wat er speelt, komt een adviseur te weten of de verzekeringsdekking in overeenstemming is met de wensen van zijn klant. De klant zal dan uiteraard wel de gevraagde informatie zo veel als mogelijk moeten verschaffen om de adviseur in staat te stellen zijn zorgplicht na te kunnen leven. Onderdeel van die zorgplicht is ook dat de adviseur zijn klanten informeert over de inhoud en strekking van de polisvoorwaarden. Dit vereiste geldt niet alleen bij het aangaan van een nieuwe verzekering, maar ook als (een gedeelte van) de polisvoorwaarden na verloop van tijd wijzigen. Als de adviseur hier onvoldoende aandacht aan besteedt, dan bestaat het risico dat de klant te maken krijgt met een dekkingsweigering door de verzekeraar. In deze zaak die aan de rechtbank te Breda was voorgelegd staat de vraag centraal of de Rabobank verantwoordelijk gehouden kan worden jegens haar klant voor het ontbreken van dekking. De casus was als volgt.

X is eigenaar van een agrarisch bedrijf dat zich richt op akker- en tuinbouw. Ook worden er dieren gefokt en gehouden. Het bedrijf beschikt over diverse gebouwen, waaronder ook varkens- en kalverenstallen. Tijdens een storm in januari 2018 zijn er enkele tientallen asbesthoudende golfplaten van de gebouwen van X gewaaid. Uit nadien uitgevoerd bodemonderzoek bleek dat op het perceel van X sprake was ernstige bodemverontreiniging vanwege de asbestverspreiding vanaf de asbestdaken. De schade van X bedraagt ongeveer 250.000 euro. Tussen X en Interpolis vigeerde een milieuschadeverzekering. Interpolis weigerde dekking te verlenen, want in de polisvoorwaarden die vanaf 1 januari 2018 (versie 5.7) golden, is dekking voor verontreiniging die is veroorzaakt door of verband houdt met asbest uitgesloten. De Rabobank was als vaste adviseur van X betrokken bij het sluiten van de verzekeringsovereenkomsten voor de diverse gebouwen van X. Onderdeel van deze verzekeringen was een milieuschadedekking. X was verzekerd onder Milieudekking Top (versie 5.3). Maar als gevolg van een wijziging van de polisvoorwaarden was dekking voor asbestschade vanaf 1 januari 2018 op deze verzekering uitgesloten. X spreekt

daarop de Rabobank aan en legt de zaak voor aan de rechtbank te Breda. Volgens X had de Rabobank hem beter moeten informeren over deze wijziging van de polisvoorwaarden en de gevolgen die dit kon hebben voor de dekking. De rechtbank legt de handelwijze van de Rabobank langs de welbekende meetlat. Volgens de rechtbank is een adviseur meer dan een doorgeefluik. Een redelijk handelend en redelijk bewaam adviseur moet dus in het kader van het naleven van zijn zorgplicht waarschuwen voor een tussentijdse wijziging van een dekkingsbepaling. Daaruit volgt dat een adviseur voldoende indringend en volledig moet waarschuwen over de omvang van de verplichtingen die volgen uit de dekkingsclausule en over de gevolgen bij het niet-nakomen daarvan. De rechtbank stelt vast dat er verschil bestaat tussen de polisvoorwaarden versie 5.3 en versie 5.7, in die zin dat in versie 5.3 nog wel dekking bestond voor verontreiniging veroorzaakt door asbest en in versie 5.7 niet meer. De rechtbank stelt vervolgens ook vast dat de Rabobank X niet over deze wijzigingen heeft geïnformeerd. Anders dan de Rabobank namelijk beweert, is niet komen vast te staan dat de brief die zij in december 2015 zou hebben verstuurd door X is ontvangen. De Rabobank legt hiervoor slechts een algemene en ongeadresseerde brief als bewijs over. De rechtbank kan niet vaststellen dat deze brief daadwerkelijk naar X is verzonden, dat X deze brief heeft ontvangen en dat X van de inhoud kennis heeft genomen. Bovendien wordt in deze brief enkel gewaarschuwd voor de wijziging van de polisvoorwaarden versie 5.3 naar versie 5.4 per 1 januari 2016. Er is volgens de rechtbank niet gebleken dat de Rabobank X gewaarschuwd heeft voor de inhoud van versie 5.7 van de polisvoorwaarden. Ook anderszins kan de rechtbank niet vaststellen dat de Rabobank de wijziging van de polisvoorwaarden met X heeft besproken. Dit blijkt volgens de rechtbank in ieder geval niet uit de

door de Rabobank overgelegde verzekeringskaarten (dat wil zeggen de gespreksverslagen van hetgeen besproken is tussen de Rabobank en X). De rechtbank passeert het verweer van de Rabobank dat X de wijziging van de polisvoorwaarden ook te weten had kunnen komen door het lezen van de polisvoorwaarden die jaarlijks door Interpolis aan X werden verzonden. De rechtbank is van oordeel dat deze omstandigheid niets af doet aan de verplichting van de Rabobank om X uit eigen beweging te informeren. Kortom: de Rabobank heeft haar zorgplicht jegens X geschonden door niet tijdig te wijzen op het wijzigen van de polisvoorwaarden. De rechtbank betreft in dit oordeel ook dat X al jarenlang een totaalrelatie was van de Rabobank. Voor X was de Rabobank het aanspreekpunt voor al zijn verzekeringen en bankzaken. Van de Rabobank mag worden verwacht dat zij het bedrijf van X kent en weet dat het verzekeren van asbestschade belangrijk was. X had niet voor niets indertijd gekozen voor de Milieudekking Top. De rechtbank acht ook van belang dat er hier sprake was van gecompliceerde verzekeringsproducten. De polissen kennen immers een groot aantal verzekerde zaken en diverse rubrieken en clausules. In zo'n geval geldt des te meer de plicht voor de Rabobank om X te attenderen op wijzigingen die zich hierin voordoen. Tot slot neemt de rechtbank in overweging dat de Rabobank het risico op de schade van X vrij eenvoudig had kunnen voorkomen simpelweg door X te informeren over de wijziging en bij X na te gaan op welke manier hij dit risico wilde (blijven) afdekken. De rechtbank komt daarmee tot de slotsom dat de Rabobank de door X geleden schade moet vergoeden, namelijk de begrote kosten voor de asbestsanering waarvoor geen dekking bestaat.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.